

Lessen uit Israëls geschiedenis (2)

Het Manna

Hans van de Lagemaat

Nadat we de murmuringen van het volk Israël tegen de leidingen des HEEREN beluisterd hebben (Ex. 16:1-3), volgt Gods antwoord.

'Toen zeide de HEERE tot Mozes: Zie, Ik zal voor ulieden brood uit de hemel regenen.' (Ex. 16:4).

De laatste keer dat we lezen dat de HEERE het deed regenen was in Egypte. Nog steeds verhief Faraö zich tegen het volk van God, dat hij het niet liet trekken. Gods antwoord op die hoogmoed was de zevende plaag.

'Zie, Ik zal morgen omtrent deze tijd een zeer zware hagel doen regenen, desgelijks in Egypte niet geweest is van die dag af, dat het gegrond is, tot nu toe.' (Ex. 9:18).

De vernietigende kracht van die hagel was zo groot dat

'alle mens en gedierte, dat op het veld gevonden zal worden, en niet in huis verzameld zal zijn, als deze hagel op hen vallen zal, zo zullen zij sterven.' (vs. 19).

In de woestijn zou er geen schuilen aan zijn geweest tegen een dergelijk geweld der natuur. Hoe eenvoudig had God hier op dezelfde wijze Zich kunnen ontdoen van Zijn murmurerende volk!

Over een andere, toekomstige vijand van Israël, Gog, profeteert Ezechiël:

'en Ik zal een overstelpende plasregen, en grote hagelstenen, vuur en zwavel regenen op hem en op zijn benden, en op de vele volken, die met hem zullen zijn. Alzo zal Ik Mij groot maken, en Mij heiligen en bekend worden voor de ogen van vele heidenen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.' (Ezech. 38:22, 23).

Had de HEERE Zich nu ook niet groot kunnen maken? Door een zelfde wonder der natuur te werken, en Israël te verdelgen?

'Hij zal op de goddelozen regenen strikken, vuur en zwavel' (Ps. 11:6).

En wat houdt God tegen om Zijn wederspannige ondankbare volk op een dergelijke wijze te oordelen? Welk onderscheid was er nog tussen Israël en de volkeren rondom?

Er was geen onderscheid. Althans niet voor mensenoog. En het ontbreken van dat onderscheid maakt ons bekend met een van Gods wonderlijke eigenschappen: GENADE. God gaat met Israël Zijn eigen weg. En niemand die Hem daarin ter verantwoording kan roepen. Hij handelt naar Zijn welbehagen. En naar dat welbehagen lezen we hier dat Hij niet *'en zeer zware hagel' of 'grote hagelstenen, vuur en zwavel'* deed regenen, maar *'brood uit de hemel.'*

Dit regenen van brood uit de hemel is het eerste kenmerk waardoor we in het Manna een type zien van Gods Woord. Het is *'brood uit de hemel.'*

'En wat vader onder u, die de zoon om brood bidt, zal hem een steen geven?' (Luk. 10:11).

Ja, is er een vader die zo zijn zoon zou behandelen? Satan probeerde de Heere Jezus aan te zetten om een steen in brood te veranderen!

'Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg tot deze steen, dat hij brood worde.' (Luk. 4:3).

Maar Christus, als Zoon van een hemelse Vader, Die alle aardse vaders verre te boven gaat, hoefde geen genoegen te nemen met stenen van de aarde voor brood. Zijn deel was het hemelse brood, *'alle woord Gods!'* (v. 4).

'Neig de oren, gij hemel, en ik zal spreken; en de aarde hore de redenen mijns monds. Mijn leer druïpe als een regen, mijn rede vloeie als een dauw; als een stofregen op de grasscheutjes, en als druppelen op het kruid.' (Deut. 32:1,2).

'Mijn leer' is de vertaling van *'likchi'* letterlijk *'dat wat ik ontvang.'* Dat is vol betekenis. Het toont aan dat wat Mozes op het punt staat om bekend te gaan maken niet van hemzelf is, maar wat hem eerst van bovenaf is medegedeeld. Zo spreekt ook Gods Zoon:

'deze dingen spreek Ik, gelijk Mijn Vader Mij geleerd heeft.' (Joh. 8:28).

'Mijn leer is Mijne niet, maar Desgenen, Die Mij gezonden heeft.' (Joh. 7:16).

En van de Heilige Geest zegt Hij:

'Hij zal uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.' (Joh. 16:14).

En de Apostelen spraken

'niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert.' (1 Kor. 2:13).

En alzo is voor ons de Bijbel een bovennatuurlijke gave, 'brood uit de hemel'. In vele boeken wordt een poging ondernomen om het wonder van het hemelse brood te verklaren. En men wijst dan in de richting van een struik, die in de woestijn groeit. Het zaad ervan zou de Israëlieten van voedsel hebben voorzien. Hoe een aantal van die struiken zomer en winter, op alle plaatsen in de woestijn een zo groot volk iedere dag van voedsel konden voorzien vergeet men er dan bij te 'verklaren.' Een andere categorie verklaarders wil het Manna maken tot de uitwerpselen van een vlieg! Zo komt het tenminste nog van boven!

Het zijn slechts pogingen om het wonder uit de Schrift te bannen en de God van Israël te verlagen tot het niveau van een mens zonder macht of kracht om te doen naar wat Hem goeddunkt.

Evenzo zijn er velen geweest, met name in de laatste honderdvijftig jaar, die op zoek zijn gegaan naar de oorsprong van de Bijbel, met geen ander doel om God uit Zijn eigen Woord te bannen. De redeneringen die men dan volgt zijn zo nodig nog belachelijker dan die waarmee men het brood uit de hemel aannemelijk wil maken voor het 'verlichte verstand.'

De Bijbel is een Boek uit de hemel. Het is geschonken door Goddelijke inspiratie. Het is een gave van God. En waarin betoont ons de Bijbel dan een hemels Boek te zijn? Het maakt ons bekend met die Naam Die wonderlijker is dan alle andere namen. Jezus Christus.

'Want het Brood Gods is Hij. Die uit de hemel nederdaalt, en Die der wereld het leven geeft.' (Joh. 6:33).

En om Hem te zien door het geloof heeft God ons Zijn Woord geschonken. Als onze harten hongerig en dorstig zijn en verlangend naar hemels onderwijs, dan moeten we de toevlucht nemen tot de Schrift, met het doel om Hem te leren kennen:

'Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.' (v. 35).

'En het volk zal uitgaan, en verzamelen elke dagmaat op haar dag.'

Die dagmaat was een gomer voor een hoofd. Voor twee miljoen mensen

betekent dit over veertig jaar omgerekend veel meer dan een miljoen ton Manna. Onuitputtelijk zijn Gods voorraden!

Hoeveel gebroken harten vonden er reeds genezing in het lezen van Gods Woord? Hoeveel angstige zielen werden er in de loop der eeuwen niet overstelpt door vreugde bij het overdenken van Gods moedgevende beloften? Hoeveel mensen verkommerend van eenzaamheid zagen door de Schrift heen niet die *'Liefhebber, Die meer aankleeft dan een broeder'*? (Spr. 18:24). Hoeveel wanhopige jongeren, terneergeslagen door de ogenschijnlijk zinloosheid en ledigheid van hun bestaan werden er niet bezet door die levende hoop die er is in Christus Jezus, toen de waarheid van de Bijbel zich aan hen opdrong? Hoeveel door ouderdom verstarde ogen begonnen er niet reeds te glinsteren wanneer de grijsaard bij het naderen van het graf door de geestrijke letters van de Schrift heen een uitzicht kreeg op die betere toekomst door de opstanding uit de doden?

Duizenden, tienduizenden, miljoenen, werden er gevoed door de door God gesproken woorden. En zo is het Manna ook in de geweldige hoeveelheid waarmee het uit de hemel regende een voorbeeld van Gods dierbare Woord.